

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **A. P.**, st. příslušnost: Moldavská republika
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Helenou Pindejovou
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 9. 2022, č. j. X, ve věci správního vyhoštění

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Spornou otázkou v posuzované věci bylo, jestli žalovaná přezkoumatelným způsobem odůvodnila a zákonným způsobem posoudila Moldavskou republiku jako bezpečnou zemi původu žalobce.
2. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 7. 2022, č. j. X, která žalobce vyhostila. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, činí dvanáct měsíců.
3. **Žalobce v žalobě** namítal, že žalovaná nesprávně nepřezkoumala, zda u žalobce nejsou důvody, které mu znemožňují vycestování ve smyslu § 179 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí (dále jen „ZPC“). Správní orgán I. stupně vyšel pouze z toho, že Moldavská republika je na seznamu bezpečných zemí ve vyhlášce č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění vyhlášky č. 68/2019 Sb. (dále jen „prováděcí vyhláška“) a poukázal na to, že žalobce sám neuvedl žádné skutečnosti o tom, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí ve smyslu § 179 ZPC. Správní spis neobsahuje žádný důkaz či podklad rozhodnutí, že Moldavská republika je bezpečná země. Správní orgány nezjistily stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) a rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Prováděcí vyhláška je neaktuální, což dosvědčuje to, že označuje Ukrajinu s výjimkou vybraných území za bezpečnou zemi i po invazi ruských vojsk.

4. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** namítla, že žalobce měl námitku uplatnit již ve správním řízení. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) je prováděcí vyhláška neaktuální ve vztahu k Ukrajině. K Moldavské republice NSS takový závěr nepřijal.
5. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. **Správní orgán I. stupně v rozhodnutí o vyhoštění** výrokem č. 4 rozhodl, že podle § 179 ZPC neshledal důvody znemožňující vycestování; vycestování cizince je možné. Žalobce žije v oblasti Drochia. Do České republiky přijel za prací. Žalobce vypověděl, že mu nic nepřekáží ve vycestování z České republiky a případné rozhodnutí o vyhoštění bude respektovat. Správní orgán I. stupně sám nenalezl v řízení žádné překážky, pro které by bylo vycestování žalobce do Moldavské republiky skutečně nebezpečné. Takové překážky v rámci celého správního řízení nevyšly najevo. Žalobce uvedl, že v Moldavské republice nebydlí v nebezpečné části Podněstří. Žalobce byl vyhoštěn podle § 119 odst. 1 písm. i) bod 2 ZPC, protože neprokázal, že na území smluvních států pobývá po dobu, po kterou je na tomto území oprávněn pobývat přechodně bez víza nebo na krátkodobé vízum.
7. **Žalovaná v rozhodnutí o odvolání** popsala, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 120a odst. 1 ZPC a nevyžadoval závazné stanovisko k možnosti vycestování, protože žalobce pochází z bezpečné země původu podle prováděcí vyhlášky a žalobce současně neuvedl žádné skutečnosti, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí ve smyslu § 179 ZPC. Žalobce ani přes výzvu odvolání nedoplnil. Namísto nebyla ani aplikace § 119a odst. 2 ZPC, podle kterého rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince. Rozhodnutí odpovídá okolnostem případu a bylo v souladu s veřejným zájmem (§ 2 odst. 4, § 2 odst. 1 správního řádu). Žalobce měl možnost uplatnit svá práva. Žalovaná se ztotožnila se závěry správního orgánu I. stupně.
8. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
9. Ve vztahu k otázce, zda je Moldavská republika bezpečnou zemí původu, se správní orgány vyjádřily. Napadené rozhodnutí jakožto celek rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalované o odvolání není nepřezkoumatelné. Správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce sám žádné překážky vycestování neuvedl a žádné nevyšly v řízení najevo.

Žalovaná doplnila, že pokud žalobce žádné překážky vycestování neuvedl a Moldavsko je uvedeno na seznamu bezpečných zemí v prováděcí vyhlášce, správní orgány nebyly povinny si závazné stanovisko vyžádat.

10. Soud zjistil ze správního spisu, že žalobce dne 19. 7. 2022 při výslechu k překážkám vycestování uvedl k dotazům správního orgánu I. stupně, že nebydlí v Podněstří, že bydlí v oblasti Drochia u své maminky v jejím rodinném domě. Pak uvedl, že bydlel u přítelkyně na Ukrajině, která pracuje v České republice, přijela sem v dubnu 2022, asi měsíc po příjezdu žalobce. Žalobce výslovně uvedl, že se do Moldavské republiky může vrátit, že tam může bydlet u maminky. Obavy z návratu do Moldavské republiky neměl a neměl žádný důvod se tam nevrátit. Bydlí na bezpečném místě, kde nehrozí válka a žádný válečný konflikt tam není. Se žalobcem není vedeno žádné trestní řízení a nemá problém se státními orgány. Nemá s nikým žádné problémy. O azyl nikde nežádal. Rozhodnutí o vyhoštění bude respektovat. Nemá na území Evropské unie žádnou společnou domácnost, nežije zde nikdo, pro něhož by bylo vyhoštění žalobce nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života, ani není nikdo odkázán na jeho péči, nemá zde žádné vazby, závazky ani pohledávky, ani zde nevlastní žádný majetek. Vycestovat může, deset dní mu stačí a vycestuje co nejdříve. V minulosti nikdy vyhoštěn nebyl. Proti znění protokolu žalobce nic nenamítal a po celou dobu jednání byl přítomen tlumočnick do ruského jazyka. Žalobce podepsal, že tlumočení rozuměl a nemá k němu žádné výhrady. K dokazování se nevyjádřil.
11. Soud dospěl ke shodným skutkovým a právním závěrům jako správní orgán I. stupně a žalovaná. Správní orgány v posuzovaném případě nebyly povinny vyžádat si ve správním řízení závazné stanovisko o bezpečnosti země původu žalobce, protože jim to v daném případě § 120a ZPC neukládá. Žalobce netvrdil k bezpečnosti země původu vůbec nic, omezil se v žalobě jen na strohé konstatování, že správní orgány si měly závazné stanovisko vyžádat. Podle § 120a písm. b) ZPC správní orgán nemá povinnost vyžádat si závazné stanovisko ministerstva, zda vycestování cizince je možné, pochází-li cizinec z bezpečné země původu podle prováděcí vyhlášky a neuvedl-li skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí podle § 179 ZPC. Obě podmínky byly v posuzovaném případě splněny. Moldavská republika je uvedena v seznamu bezpečných zemí v § 2 bod 15 prováděcí vyhlášky, s výjimkou Podněstří. Žalobce pochází z oblasti, která se nachází na opačné straně – na severozápadě Moldavské republiky a nesousedí s Podněstřím, které se nachází u východní hranice Moldavské republiky. Ani soudu nejsou známy skutečnosti, ze kterých by se podávalo, že Moldavská republika není bezpečnou zemí původu (s výjimkou Podněstří).
12. Ke shodným závěrům v otázce aplikace § 120a odst. 1 ZPC v případě Moldavské republiky v obdobných věcech dospěly i jiné soudy, např. v říjnu 2022 Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 4 A 43/2022-18, bod 22, v září Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 34 A 43/2022-16, bod 22, nebo v červenci 2022 Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 20 A 29/2022-20, bod 17.
13. Žalobní námitky, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné a dále že správní orgány nesprávně nevyžádaly závazné stanovisko od ministerstva, ani nezajistily žádné podklady ke zjištění bezpečnosti Moldavské republiky, tedy že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, soud neshledal důvodné. Žalobce námitku vznesl zcela obecně bez jakékoli vazby na jeho případ. Žalobce nic konkrétního netvrdil, do zjištěného skutkového stavu nevnesl důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, ani jiný skutkový stav neprokázal.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

14. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které ho podřadily a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadovala, protože se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 22. listopadu 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně